942/14

Den 10. juni 2014 blev i sag nr. 85.390:

xxxxxxx xxxxx
xxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxxxx

mod

Codan Forsikring A/S
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har ulykkesforsikring hos Codan Forsikring A/S. Han klager over selskabets afvisning af at anerkende et anmeldt psykisk traume som et ulykkestilfælde.

Klageren anmeldte den 4/6 2013, at han den 17/11 2011 var blevet udsat for et overfald. Han anmeldte hændelsen som en arbejdsulykke den 22/11 2011. Af denne anmeldelse fremgår bl.a.:

"**3. på hvilken måde skete ulykken, herunder med hvilket redskab, maskine eller byrde skete skaden**
(Den umiddelbare skade sker bag min ryg, og er derfor vanskelig at beskrive.) Sammen med en elev, hvis klasse jeg underviser på skadetidspunktet, går jeg ned ad en gang til klasselokalet. Mens vi fører en samtale om den opgave, som min elev er i færd med at løse, føler jeg lige pludselig 'et kraftigt slag' og stor smerte i min venstre balle. Jeg vender mig om og ser en hård bold på størrelse med en citron liggende på gulvet. Idet jeg bliver klar over, at nogen må have kylet bolden efter mig, ser jeg mig om efter en mulig gerningsmand, uden at jeg dog får øje på nogen, som kan have gjort det.

En anden af mine elever, som sidder på en bænk i nærheden, siger, at det var nogle unge mænd 'i sorte jakker', som står på skolens 'lille torv'. Jeg går derfor hen til 'lille torv' i et forsøg på at påtale hændelsen. Her møder jeg fire unge - for mit vedkommende ukendte - mænd, og jeg spørger den ene af dem, om han kender noget til episoden, hvilket han nægter. Det samme gør de tre andre mænd. Første mand kræver imidlertid at få bolden udleveret, da det 'er hans'. Dette nægter jeg, hvorefter jeg forsøger at fortsætte undervisningen i min klasse.

Få minutter efter dukker de fire unge mænd op i klasselokalet uden at banke på og kræver bolden udleveret. Da jeg betragter undervisningslokalet som mit domæne, oplever jeg deres adfærd som truende og autoritetsunderminerende. Jeg svarer, at jeg ikke vil udlevere bol-

den, eftersom ingen af dem vil erkende at have kastet bolden efter mig; men de fortsætter med at kræve bolden udleveret. Jeg nægter - med en følelse af stor ubehag - og fortæller dem, at jeg skal bruge den til at sammenholde med de videooptagelser, som skolens overvågningssystem har taget på gerningstidspunktet.

Herefter går jeg - efterhånden meget oprevet - til skolens pedeller for at finde frem til evt. videooptagelser af episoden. Vi finder frem til episoden, og pedellen genkender de unge mænd (som nægtede at have kendskab til episoden) som elever på skolens hg-uddannelse. Vi drøfter situationen og bliver enige om, at jeg skal aflevere bolden til skolens lokationsforstander, som samtidig er chef for hg- uddannelsen, således at sagen overgives til ham. Da lokationsforstanderen imidlertid ikke er på skolen den pågældende dag, opsøger jeg lærerne for de fire elever for at fortælle om episoden og for at aflevere bolden. Elevernes kontaktlærer får udleveret bolden og vil tage kontakt til lokationsforstanderen, når denne er tilbage på skolen

På min vej tilbage til mit eget undervisningslokale møder jeg atter en af de unge mænd (den første, jeg talte med efter at være blevet ramt af bolden), som igen kræver bolden udleveret, da han jo 'intet har med sagen at gøre'. Jeg fortæller ham, at bolden vil kunne blive hentet hos lokationsforstanderen, og giver udtryk for, at jeg ud fra videooptagelsen har fået et indtryk af, at han er involveret i episoden. Herpå stirrer han på mig med et for mig særdeles koldt blik og siger på en for mig meget truende måde: 'Du skal ikke tale sådan til mig.' Jeg fornemmer, at samtalen er ved at eskalere og forlader den med sige, at det er noget, som jeg bestemmer.

Uge efter denne samtale støder jeg på elevens kontaktlærer og fortæller ham om den seneste udvikling. Vi vælger at opsøge eleven i fællesskab for at få sagen stoppet med hjælp af ham som kontaktlærer. På vej ind til elevens klasselokale møder vi min chef, [rektor], som jeg gør opmærksom på, at vi har et problem. [Rektor] følger derfor med og oplever, at eleven på det kraftigste nægter at ville tale med os, da han efter eget udsagn intet har med sagen at gøre. For at samtalen ikke skal eskalere, vælger [rektor]at tage over og beder eleven om at komme med på hendes kontor for at få sagen behandlet i et mindre offentligt rum. I første omgang nægter eleven at følge med; men det lykkes [rektor] at få eleven overbevist om at følge med, hvorefter sagen fortsætter i hendes regi og uden mig.

4. skadens art, herunder skadet legemsdel
Umiddelbart efter at være blevet ramt af bolden, fornemmer jeg stor smerte i min venstre balle. Denne fysiske smerte forsvinder inden for de næste timer.
Samtidig oplever jeg en slags choktilstand og oprevethed. Jeg føler, at min personlige grænse 'i den grad' er blevet overskredet, at 'være op imod' nogle fysisk stærke unge mænd, og jeg føler mig derfor meget presset. Samtidig føler jeg mig gjort særdeles til grin af disse mænd.
I min verden er der tale om et fysisk overgreb på mig, som i udgangspunktet sker bag min ryg, og som efterfølgende har sat sig som en meget ubehagelig situation i min bevidsthed. Jeg har efter hændelsen været påvirket af situationen, idet jeg oplever stort ubehag, når jeg møder de unge mænd på skolen, samtidig med at jeg ikke formår at gå ubesværet på skolens areal, idet jeg føler, at der igen vil kunne ske noget bag min ryg. Jeg har siden hændelsen været irriteret og har ligget vågen om natten. At jeg efter overfaldet har fået kendskab til, at nogle af de unge mænd er kendt for at være aggressive, har øget min konstante uro i sindet ..."

3. 85.390

Klageren har i brev til nævnet, modtaget den 20/11 2013 krævet, at selskabet anerkender hændelsen som et ulykkestilfælde, og udbetaler den hertil knyttede erstatning for varigt mén. I klageskemaet har han bl.a. anført følgende om sagen:

> ”Den 17. november 2011 blev jeg udsat for en arbejdsskade i form af et fysisk og verbalt overfald på min arbejdsplads, … .
> Hændelsen har medført psykiske problemer for mig såvel på arbejde som i privatlivet.
> Hændelsen blev anmeldt som arbejdsskade, jf. bilag …, og den til anmeldelsen hørende beskrivelse af ulykken findes i bilag … .
>
> Der blev i forlængelse af ulykken udarbejdet en lægeerklæring, jf. bilag …, og overfor Arbejdsskadestyrelsen givet oplysninger om min første sygdomsperiode efter ulykken, se bilag … .
>
> I forlængelse af denne sagsbehandling anerkendte Arbejdsskadestyrelsen hændelsen som en arbejdsskade uden erstatning for hverken varigt men eller mistet arbejdsevne, jf. bilag … .
> Symptomerne, som opstod umiddelbart efter hændelsen, aftog imidlertid ikke men forværredes, og den 27. maj 2013 bliver jeg akut indlagt med artrieflimmer på [sygehus].
> Herefter anmoder jeg om at få genoptaget sagen i Arbejdsskadestyrelsen, jf. bilag … .
>
> Samtidig indberetter jeg sagen til Codan som en ulykke. Codan træffer en afgørelse om, at ulykken ikke kan blive dækket, fordi hændelsen sker over et tidsrum samtidig med, at skadesomfanget ikke er af en størrelse, der er berettiget til udbetaling af en erstatningssum, jf. bilag … .
>
> Jeg korresponderer herefter med Codan, jf. bilag … , hvori jeg argumenterer for, at der er tale om en hændelse i forsikringsmæssig forstand. Dette afviser Codan imidlertid, hvorefter jeg forhører mig, om Codan vil se anderledes på sagen, når der foreligger en speciallægeerklæring, som Arbejdsskadestyrelsen har anmodet om på dette tidspunkt. Jeg får at vide, at jeg er velkommen til at fremsende speciallægeerklæringen når den foreligger.
>
> Speciallægeerklæringen, se bilag … , fremsendes herefter til Codan, som imidlertid sender mig et svar om uændret afgørelse, jf. bilag … .
>
> Denne afgørelse baseres på Codans påstand om, at hændelsen ikke kan betragtes som en ulykke, fordi den foregår over et tidsrum. Endvidere henviser selskabet nu til, at jeg tidligere har været i behandling for depression. Denne oplysning har imidlertid været oplyst allerede forud for Codans første afgørelse, jf. bilag … .
>
> Jeg sender herefter en klage til Codans mailadresse for den klageansvarlige, hvori jeg bl.a. anfører følgende:
> Codans begrundelse for at afvise sagen fordi ’der ikke er tale om en pludselig hændelse, men derimod en påvirkning gennem et tidsrum’, kan jeg på ingen måde acceptere. Hændelsen sker, jf. tidligere fremsendte skadesanmeldelse til Arbejdsskadestyrelsen, pludselig - endda startende bag min ryg - og fuldstændig overrumplende. Symptomerne opstår ligeledes omgående, jf. samme dokument og min praktiserende læges funktionsattest. At der først senere bliver sat ord på diagnosen, kan i mine øjne ikke tilsidesætte mine helbredsmæssige problemer lige siden hændelsen.
>
> I Codans skrivelse af 4. november henvises der endvidere til min tidligere behandling for depressioner som et latent sygdomsanlæg. Hertil skal jeg sige, at jeg forbindelse med de om-

talte depressioner intet sygefravær har haft overhovedet, og at den sidste depression har ligget over 10 år tilbage i tiden. I al den mellemliggende tid har jeg arbejdet på fuldtid - til tider endda på overtid. Den medicinske behandling har været rent forebyggende - og på trods af til tider store arbejdsmæssige belastninger, har jeg da heller ingen yderlige depressioner haft. Jeg kan derfor ikke se nogen årsagssammenhæng mellem de omtalte depressioner og min nuværende situation som reaktion på den anmeldte hændelse. Herudover skal jeg påpege, at diagnosen ptsd er helt ny. Ingen af lægeattesterne nævner et anlæg for denne sygdom!

…

Codan fastholder imidlertid sin afgørelse, igen med den - og kun den - begrundelse, at der er tale om en påvirkning gennem et tidsrum - baseret på beskrivelsen af ulykken.

Jeg mener derimod, at hændelsen ikke kan splittes op i delepisoder, og at der er tale om 'en sammenhængende hændelse', der opstår pludselig og som udover at have givet mig psykiske men også kunne have forvoldt større fysisk skade (jeg tør næsten ikke at tænke på, hvad der kunne være sket, hvis bolden havde ramt mig i baghovedet). Hændelsen opstår pludselig - endda bag min ryg - og er i min verden ikke afsluttet på noget som helst tidspunkt inden mit sidste møde med den ene gerningsmand ca. en halv time efter hændelsens opståen. Det var jo ikke sådan, at jeg faldt til ro igen i de få minutter, som der kunne gå fra det ene møde med eleverne til det næste. Hændelsen fyldte tværtimod hele min bevidsthed i den aktuelle situation. At der er tale om samme hændelse, vidner gerningsmændenes enslydende 'dagsorden', om at få bolden tilbage, jo også om. Hændelser må i sagens natur altid have en vis tidsmæssig udstrækning, og policen indeholder da heller ingen oplysninger om, hvor længe en 'pludselig hændelse' maksimalt må vare."

Selskabet har hertil, i brev til nævnet af 3/12 2013, afvist at yde forsikringsdækning, og har om sagen anført:

"Forsikringstageren anmeldte d. 04.06.13, at han d. 17.11.11 var blevet udsat for et overgreb af nogle for ham ukendte personer, og at denne episode havde givet ham skader af psykisk karakter.

Med skadeanmeldelsen fulgte kopi af anmeldelse til Arbejdsskadestyrelsen med en detaljeret beskrivelse af hændelsesforløbet.

Det fremgår heraf, at forsikringstageren — der er [underviser]— d. 17.11.11 blev ramt af en bold på venstre balle, da han var på vej til et undervisningslokale. Forsikringstageren møder 4 for ham ukendte unge mænd, og spørger, om de kender noget til episoden, hvilket de benægter. De kræver dog at få bolden udleveret, hvilket forsikringstageren afviser.

Forsikringstageren forsøger at genoptage undervisningen, men bliver afbrudt, da de 4 unge mænd træder ind i klasselokalet og kræver at få bolden udleveret. Forsikringstageren afviser at udlevere bolden, idet han ønsker at sammenholde den med videooptagelser fra skolens overvågningssystem.

Forsikringstageren går herefter til skolens pedeller for at se videooptagelsen, og pedellen kan genkende de unge mænd som elever på skolen. Hvad der præcis kunne se på optagelsen er vi ikke bekendt med. Forsikringstageren afleverer bolden til elevernes kontaktlærer, da lokationsforstanderen ikke er til stede. Da han går tilbage til sit undervisningslokale, bliver han mødt af den ene af de unge mænd, der beder om at få bolden udleveret. Forsikringstageren oplyser, at bolden vil kunne hentes hos skolens lokationsforstander, da videooptagelsen har givet indtryk af, at den unge mand deltog i episoden.

Ifølge redegørelsen afsluttes hele forløbet med, at skolens rektor tog en samtale med eleven, idet denne ikke ønskede at tale med forsikringstageren og kontaktlæreren. Forsikringstageren opfatter episoden som et overgreb mod ham, og har efterfølgende lidt af søvnbesvær, nervøsitet, rastløshed, angstfornemmelse mv.

Arbejdsskadestyrelsen har d. 05.03.12 anerkendt episoden som en arbejdsskade, men vurderet det varige men til under 5 %.

Vi har i brev af 19.06.13 meddelt forsikringstageren, at vi ikke finder, at episoden kan anses for et ulykkestilfælde i forsikringens forstand. Vi har bemærket, at selve det at forsikringstageren rammes af en bold, er at betragte som en pludselig hændelse, men det har ikke givet varige følger. Vi har endvidere påpeget, at hændelsen ikke i sig selv er egnet til at medføre et varigt men.

Forsikringstageren har efterfølgende fremsendt speciallægeerklæring af 30.08.13. Det fremgår heraf, at forsikringstageren har symptomer svarende til moderat posttraumatisk belastningsreaktion, men at det dog er svært at vurdere, da han samtidig har en depression. Det fremgår ligeledes, at forsikringstageren i 1999 og 2001 har været i behandling for depression og siden da har fået forebyggende medicin mod depression.

Speciallægen har ordineret en øget dosis Sertralin mod depression samt psykologsamtaler, og anbefaler, at der indhentes en ny erklæring, når forsikringstagerens depression er velbehandlet med henblik på stillingtagen til, hvorvidt der er varigt men som følge af posttraumatisk belastningsreaktion.

Vi har imidlertid i brev af 04.11.13 fortsat afvist dækning og samtidig gjort opmærksom på, at forsikringen undtager lidelser som var til stede inden skaden, samt sygdom og udløsning af latente sygdomsanlæg, selvom sygdommen er opstået eller forværret ved et ulykkestilfælde.
Foranlediget af klagen har vi gennemgået sagen på ny, men finder ikke grundlag for at ændre vores afgørelse.

Indledningsvis skal vi bemærke, at det påhviler forsikringstageren at godtgøre, at der foreligger en forsikringsbegivenhed, der er omfattet af forsikringsbetingelserne.
Vi er fortsat af den opfattelse, at der ikke er godtgjort et ulykkestilfælde som defineret i punkt 2 i Fællesbetingelser for Codans Kollektive Ulykkesforsikring
…
Det skal for en ordens skyld tilføjes, at det at blive ramt af en bold — uanset om den, der kaster den, gør det tilsigtet eller ved et uheld - opfylder ulykkesdefinitionen, såfremt der herved er forvoldt personskade. Imidlertid har denne hændelse ikke isoleret set medført varige følger.

Forsikringstagerens psykiske skade er ifølge hans redegørelse forårsaget af det efterfølgende forløb, som han opfattede som truende adfærd fra de 4 elever. Det er ikke oplyst, over hvor langt et tidsrum, de 3 møder med eleverne/den ene elev strækker sig.

Men selv om det lægges til grund, at pludselighedskriteriet er opfyldt, er det ikke på nogen måde dokumenteret i de fremsendte bilag, at de 4 elever har udvist truende adfærd, der kan anses for en 'hændelse'. Forsikringstagerens redegørelse for hændelsesforløbet forekommer mere at være udtryk for hans subjektive opfattelse af situationen.

Vi har bemærket, at forsikringstageren sammen med en kontaktlærer valgte selv at opsøge den elev, der har bedt om at få bolden tilbage, men at eleven ikke ønskede at tale med de to lærere.

Vi finder det på dette grundlag ikke godtgjort, at forsikringstagerens psykiske lidelse er forårsaget af en i et ubestemt tidsrum afgrænset adfærd fra de 4 elever. Som lærer må man være indstillet på forskellige former for adfærd fra elevernes side og kunne tåle dette. Som anført er der efter vores opfattelse ikke godtgjort en så markant anderledes adfærd fra de pågældende elevers side, at den i sig selv er egnet til at medføre varige psykiske skade på en ikke-sårbar person.

Endelig skal vi atter påpege, at forsikringen undtager forudbestående lidelser, jf. punkt 2 i Fællesbestemmelser for Codans Kollektive Ulykkesforsikring. Som anført fremgår det af speciallægeerklæringen, at forsikringstageren tidligere har været ramt af depressioner, og at han siden 2001 og frem til den anmeldte episode har fået medicin herfor.

Såfremt Ankenævnet finder det godtgjort, at forsikringstagerens psykiske skade er påført ham ved et dækningsberettigende ulykkestilfælde, gør vi gældende, at der ikke er dokumenteret et varigt men på minimum 5 %. Også i denne forbindelse skal vi gøre gældende, at forsikringen ikke dækker forudbestående lidelser.

Afslutningsvis skal vi bemærke, at Arbejdsskadestyrelsens afgørelse ikke er bindende for selskabet, jf. bl.a. AK 82074."

I brev til nævnet af 11/12 2013 har klageren supplerende anført:

"Codan Forsikring A/S gengiver i sit svar min ulykke i en version renset for det meste af den truende adfærd, som jeg har været udsat for. Selskabet tillader sig at affærdige min redegørelse af hændelsen som udtryk for min subjektive opfattelse af situationen. Hertil skal jeg indledningsvist gøre opmærksom på, at hændelsen var af så voldsom karakter, at to af eleverne af skolens ledelse blev bortvist og udmeldt som konsekvens af hændelsen.

Mere specifikt vil jeg tillade mig at anføre:
1. Vedr. Codans bemærkning om at hændelsen ikke i sig selv er egnet til at medføre varige men: Overfaldet sker bag min ryg og giver mig omgående fysisk smerte samtidig med at det sætter mig i et psykisk alarmberedskab.
Der er i første omgang tale om et fysisk overfald, idet jeg med stor kraft bliver ramt af en hård bold (jeg tør næsten ikke tænke på, hvad der kunne være sket, hvis jeg var blevet ramt i hovedet). Dette beviser i sig selv, at jeg står over for nogle unge mænd, som er parate til at udøve vold. Gerningsmændene er da også kendt for at have været voldelige i andre situationer. Når jeg i forlængelse af det fysiske overgreb er i kontakt med gerningsmændene, sker dette da også med en overvældende frygt for, at de igen vil overfalde mig fysisk — jf. også speciallægeerklæringen.
Det er således særdeles skræmmende at være oppe imod disse 4 unge og fysisk stærke mænd. Denne angst har efterladt mig i en vedvarende stress- og angsttilstand. Henvisningen til en psykolog anvender da også vold som henvisningsårsag.
At mine men da heller ikke har været af forbigående karakter, vidner min aktuelle tilstand om. Jeg henviser til speciallægeundersøgelsen.

2. Vedr. Codans henvisning til mine tidligere perioder med depression:
Hertil skal jeg bemærke, at min seneste depression ligger helt tilbage i 2001, og jeg har ikke siden haft nogen eftervirkninger af den. Jeg har desuden kun i meget begrænset omfang væ-

ret sygemeldt under mine tidligere depressioner, til forskel fra min nuværende belastningsreaktion, som foruden min umiddelbare sygemelding efter hændelsen har gjort, at jeg siden starten af september 2013 har været sygemeldt på deltid (50%).
Min medicinske behandling siden 2001 har alene været af forebyggende karakter, men ikke behandling af specifikke symptomer. Den meget lange mellemliggende periode uden symptomer er efter min vurdering samtidig en klar indikation af, at jeg fuldt ud var kommet over mine tidligere depressioner, og jeg er derfor ikke enig i, at de kan have spillet nogen rolle i forbindelse med min reaktion på episoden på min arbejdsplads. Dertil skal bemærkes, at jeg ikke tidligere har fået konstateret — endsige er blevet behandlet for — posttraumatisk stress.
I sin henvisning til psykologen anvender min praktiserende læge 'vold og trusler' som henvisningsårsag, og det er også netop ptsd'en i forlængelse af hændelsen, som er genstand for behandlingen hos min psykolog.

3. Vedr. Codans henvisning til, at jeg skal godtgøre for at der foreligger en forsikringsbegivenhed, der er omfattet af forsikringsbetingelserne:
Der er tale om en pludselig hændelse, jf. pkt. 1 hvor jeg beskriver hændelsens pludselige opståen. Som anført i min oprindelige klage, kan man ikke opdele hændelsen, som jeg anslår til at have haft en varighed på ca. 20-30 minutter, i delepisoder. Der er således tale om en hændelse, som opstår spontant.
Gerningsmændene var kendt for at være voldelige og beviste med deres fysiske angreb på mig, at de ikke kun *var* parate til at udøve vold. *De* også gjorde det ved at kaste med bolden, og kun heldet gjorde, at jeg ikke blev ramt mere udsatte steder! Jeg har således i høj grad været udsat for fare for personskade, såvel i forbindelse med det fysiske overgreb som i det videre forløb af hændelsen.

4. Vedr. Codans tolkning af min redegørelse med hensyn til årsagen til min psykiske skade.
Der er tale om en sammenhængende hændelse, som opstår pludselig, jf. ovenfor! Hele hændelsen anslår jeg til at vare i ca. 20-30 minutter. Jeg kan ikke huske at have kigget på klokken på noget som helst tidspunkt under hændelsen.

5. Vedr. Codans bemærkning om, at min redegørelse er udtryk for min subjektive opfattelse.
Hertil skal jeg henvise til de foregående bemærkninger om, at ledelsen bortviste to af eleverne efter hændelsen, hvilket jeg på ingen måde kun kan have opfattet subjektivt. Der er flere andre personer, som har haft samme opfattelse som mig. Her tænker jeg på mine behandlere. I anmeldelsen af min arbejdsskadesag kunne jeg da også henvise til vidner til episoden.

6. Vedr. Codans bemærkning om, hvad man må være indstillet på at kunne opleve i jobbet som gymnasielærer:
Jeg er intet mindre end målløs over et sådant udsagn. På tidspunktet for hændelsen, havde jeg været ansat i stillingen som underviser i over 16 år uden på noget som helst tidspunkt at have været udsat for en tilnærmelsesvis sammenlignelig situation. Der var tale om en voldelig hændelse, inklusiv truende adfærd. Dette hører ingen steder hjemme — og således heller ikke på en skole, hvilket skolens ordensreglement da også vidner om. Anvendelse af vold og trusler er generelt forbudt i dagens Danmark. Jeg skal atter gøre opmærksom på, at to elever blev bortvist og udmeldt efter hændelsen. Arbejdsskadestyrelsen havde nok heller ikke godkendt hændelsen som en arbejdsskade, hvis jeg som gymnasielærer skulle kunne forvente en sådan elevadfærd på min arbejdsplads.

7. Vedr. Codans bemærkning vedr. min depression i 2001.
Som anført tidligere: Jeg var kommet ud af depressionen og fik ene og alene forebyggende medicinsk behandling. PTSD har jeg aldrig tidligere fået konstateret endsige været i behand-

ling for. Jeg skal atter henvise til, at min læge anvendte 'vold og trusler' som årsag på sin henvisning til psykologen. Depressionen er en afledt lidelse!

8. Vedr. Codans bemærkning om, at der ikke er dokumenteret et varigt men på 5%:
Hertil skal jeg anføre, at speciallægeerklæringen har diagnosticeret symptomer svarende til en ptsd af moderat karakter og en depression, ligeledes af moderat karakter. Jeg har siden september været sygemeldt på deltid (50%) og er fortsat i medicinsk og i psykologbehandling. Min hverdag er

Selskabet har i brev til nævnet af 29/1 2014 bemærket, at det ikke er klarlagt, om kastet med bolden skete med den hensigt at ramme klageren, og at der ikke foreligger dokumentation for den voldelige/truende adfærd, som klageren var udsat for, herunder hvori det truende bestod.

I brev til nævnet af 5/2 2014 har klageren uddybet sit synspunkt. Han har bl.a. bemærket, at to af eleverne blev bortvist som følge af hændelsen og en yderligere hændelse mod en af klagerens kollegaer. Klageren har endvidere anført, at han har fået oplyst af elever og personale på arbejdsstedet, at de 4 elever er kendt for at være voldelige.

Arbejdsskadestyrelsen anerkendte hændelsen som en arbejdsskade den 5/3 2012, men fastsatte klagerens varige mén til mindre end 5 procent. I afgørelsen hedder det bl.a.:

"Sagens oplysninger
Det fremgår af anmeldelsen, at du er ansat som lærer på … Du oplyser, at du den 17. november 2011 gik ned af en gang til klasselokalet sammen med en elev. Pludselig følte du et 'kraftigt slag' på venstre balle. Det viste sig, at være en bold på størrelse med en citron. En anden elev havde overværet hændelsen og fortalte dig, at det var nogle unge mænd 'i sorte jakker' som havde kastet bolden. Du fandt de unge mænd og konfronterede dem med hændelsen. De nægtede imidlertid hændelsen, men den ene ønskede dog bolden udleveret, da det var hans bold. Dette nægtede du og forsøgte derefter at fortsætte undervisningen i din klasse. Kort tid efter dukkede de 4 unge mænd op i klasseværelset og krævede bolden Bolden blev fortsat ikke udleveret og du fandt via overvågningsoptagelser frem til, at det var de 4 unge mænd, der havde kastet bolden efter dig. Sagen blev overdraget til skolens lokationsforstander.
På vej tilbage til undervisningen mødte du en af de unge mænd, der igen krævede bolden udleveret. Da dette ikke kunne lade sig gøre, kom den unge mand med verbale trusler. Du har efter hændelsen fået at vide, at de unge mænd er 'kendt' for aggressiv adfærd og 'ikke til at spøge med'.
Du oplyser endvidere, at der var tale om 4 elever i alderen 17 - 18 år. To af disse er tidligere kendt for dårlig opførsel og blev efter episoden med bolden bortvist og udmeldt fra skolen. De to andre elever har tidligere været impliceret i en sag uden for skolen, men er fortsat elever på skolen.
I lægeerklæring I er der stillet diagnosen tilpasningsreaktion. Du har genoptaget arbejdet.
…
Anerkendelse

…
Begrundelse
Du har under dit arbejde som lærer været udsat for en ulykke.
Vi vurderer, at skaden i form af psykisk reaktion er opstået som følge af fysisk/psykisk påvirkning, da 4 elever smed en bold efter dig og efterfølgende optrådte truende overfor dig.
Vi vurderer, at den ubehagelige oplevelse er egnet til at medføre en psykisk reaktion.

Varigt men
Afgørelse
Vi vurderer, at dit men efter arbejdsskaden er mindre end 5 procent. Det betyder, at du ikke får udbetalt nogen godtgørelse for varigt men.
…
Begrundelse
Vi vurderer, at dine følger af arbejdsskaden vil blive beskedne. I denne vurdering er indgået, at den ubehagelige oplevelse er egnet til at medføre en forbigående psykisk reaktion.

Derfor har vi fastsat dit varige mén til mindre end 5 procent og du har ikke ret til godtgørelse for varigt mén."

Klageren anmodede den 3/6 2013 Arbejdsskadestyrelsen om at genoptage sagen under henvisning til, at han halvandet år efter hændelsen fortsat havde symptomer på posttraumatisk stress symptom, herunder at han den 27/5 2013 blev indlagt med hjerteflimmer.

I forbindelse med genoptagelsen af sagen hos Arbejdsskadestyrelsen blev der udarbejdet en speciallægeerklæring den 30/8 2013. Heraf fremgår bl.a.:

"Tidligere og nuværende psykiske tilstand:
Havde ca. 5 samtaler med psykolog i 1995. Det var et gratis tilbud fra … kommune. Skyldtes, at [klageren] havde svært ved at overskue at være far til 4 børn.
I 1999 i behandling for depression i … Kom ud af depressionen.
I 2001 depression, hvor han kom i behandling i … ved psykiater og psykolog. Kom også da ud af depressionen.
Siden da fået forebyggende medicin mod depression.
Efter indlæggelse på [sygehus] i maj 2013 blev han nærmere undersøgt af egen læge og fik konstateret angstsymptomer og depression. Blev derfor øget i dosis af antidepressiv medicin [Sertralin]. Har haft optrapning i Sertralin siden juli og fået 200 mg siden midten af august.
…
Kliniske diagnoser:
Df331, periodisk depression p.t. af moderat grad.
Df431, posttraumatisk belastningsreaktion (PTSD)

Diskussion:
Det kan diskuteres, hvorvidt [klageren] har været udsat for exceptionel svær belastning.
[Klageren] anfører dog, at han flere gange, i forbindelse med arbejdsskaden, har følt sig i overhængende fare for at blive udsat for vold.
Efterfølgende ligeledes frygtet voldelige overfald.

10. 85.390

Resume og konklusion:
49-årig gift mand, uddannet som cand. merc. i udenrigshandel.
Siden 1995 arbejdet som adjunkt ved … på fuldtid. Gift og har 4 børn.
I 1999 og 2001 været i behandling for depression.
17/11 2011 udsat for arbejdsskade med vold i form af kraftigt slag på venstre balle fra en bold på størrelse med en citron.
Efterfølgende flere gange følt sig truet og følt sig i fare for at blive udsat for vold.
Sygemeldt 22 og 23/11 samt fra 8 til 16/12 2011.
Derudover været i stand til at arbejde på fuldtid trods en del symptomer på posttraumatisk belastningsreaktion (PTSD).
Efterfølgende en forværring i de psykiske symptomer, så [klageren] nu har svært ved at arbejde 100 % og overvejer deltidssygemelding. Dette skyldes dels symptomer på moderat depression samt symptomer på posttraumatisk belastningsreaktion.
Jeg skønner, at [klageren] har symptomer svarende til moderat posttraumatisk belastningsreaktion. Det er dog svært at vurdere, da pt. samtidig har en depression.
Behandlingsmulighederne for behandling af depression er ikke udtømte, da [klageren] kun har forsøgt antidepressivt middel. Fra 12/8 øget til nuværende dosis på 200 mg Sertralin.
Jeg har sagt til [klageren], at han skal afvente 4-6 uger på effekten af denne dosisøgning.
Hvis det ikke giver tilfredsstillende effekt på depression, bør der skiftes til anden antidepressiv medicin.
Endvidere er det planen, at [klageren] skal have samtaler med psykolog.
Jeg vil anbefale, at der indhentes ny speciallægevurdering, når [klagerens] aktuelle depression er velbehandlet. Dette for at vurdere, hvorvidt der til den tid er varige men eller varig nedsættelse af arbejdsevnen som følge af posttraumatisk belastningsreaktion.
Foruden medicinsk behandling med antidepressiv medicin og psykologbehandling vil jeg anbefale, at [klageren], for en periode, er deltidssygemeldt, som et led i behandlingen af nuværende depression og posttraumatisk belastningsreaktion (PTSD)."

Det fremgår af klagerens police, at forsikringen omfatter invaliditetsdækning fra 5 % medicinsk invaliditet. Af forsikringsbetingelserne vedrørende invaliditetsdækning ved ulykkestilfælde fremgår bl.a.:

"**Hvad omfatter invaliditetsdækningen?**
3. Ulykkestilfælde der medfører medicinsk invaliditet
Når et ulykkestilfælde, se fællesbetingelsernes pkt. 2, er direkte årsag til, at forsikredes medicinske invaliditet (= mén) fastsættes til mindst 5 % eller mindst 10 %, udbetales der erstatning.

Af policen fremgår det, om der ydes erstatning på mindst 5 % eller om der først ydes erstatning fra en medicinsk invaliditetsgrad på mindst 10 %.

Invaliditetsgraden fastsættes i overensstemmelse med den méntabel, som Arbejdsskadestyrelsen benytter på skadetidspunktet, med de begrænsninger, der er anført neden for og i pkt. 4.

Hvis invaliditetsgraden ikke direkte kan fastsættes efter Arbejdsskadestyrelsens méntabel, fastsættes den tilskadekomnes medicinske invaliditetsgrad efter tilsvarende principper som er lagt til grund for méntabellen, på baggrund af den fysiske funktionshæmning.
…
Hvad omfatter invaliditetsdækningen ikke?

11. 85.390

4. Invaliditetserstatningen udbetales ikke for:
…
- Invaliditet, der skyldes sygdom og udløsning af latente sygdomsanlæg, selvom sygdommen er opstået eller forværret ved et ulykkestilfælde.
- Invaliditet, der skyldes, at en tilstedeværende eller tilfældig tilstødende sygdom forværrer følgerne af et ulykkestilfælde.
- Invaliditet i form af psykiske følger efter hændelser, hvor tilskadekomne ikke selv har været udsat for fare for personskade.
..."

Af fællesbetingelser for Codans kollektive Ulykkesforsikring fremgår bl.a. følgende:

"**Hvad forstås ved et ulykkestilfælde?**
2. Som ulykkestilfælde betragtes:
- en pludselig hændelse
- der forårsager personskade"

Nævnet udtaler:

Det fremgår af sagen, at klageren blev ramt af en bold på venstre balle, angiveligt kastet af 4 unge mænd. De unge mænd benægtede at have kastet bolden, men krævede at få den tilbage. Klageren nægtede og vendte tilbage til sit undervisningslokale. Efterfølgende mødte de 4 mænd op i klagerens undervisningslokale og krævede at få bolden udleveret. Klageren oplevede deres adfærd som truende og autoritetsunderminerende. Senere samme dag mødte klageren én af de unge mænd, som igen forlangte bolden leveret tilbage. Klageren har oplyst, at idet han nægtede at udlevere bolden, blev den unge mands blik og toneleje truende.

Klageren har efterfølgende fået diagnosticeret posttraumatisk belastningsreaktion og periodisk depression pt. af moderat grad. Arbejdsskadestyrelsen har anerkendt hændelsen som en arbejdsskade.

Nævnet bemærker indledningsvis, at det forhold, at klageren blev ramt af en bold isoleret set opfylder ulykkesdefinitionens kriterier. Nævnet må dog lægge til grund, at der ik-

ke er sket fysisk skade på klageren i forbindelse med, at bolden ramte ham, og at hans klage til nævnet vedrører de psykiske gener, han har lidt af, siden han efterfølgende konfronterede eleverne.

Nævnets flertal udtaler herefter:
Der er tale om et hændelsesforløb, der har stået på over et ikke helt kort tidsrum, og der er tale om flere begivenheder, der kan være årsag til de psykiske gener, som klageren efterfølgende har lidt af.

Under disse omstændigheder finder flertallet efter en samlet vurdering, at det ikke er godtgjort, at forsikringsbetingelsernes krav, om at en skade skal være opstået ved et ulykkestilfælde, er opfyldt.

Flertallet finder herefter ikke grundlag for at kritisere selskabets afgørelse.

Nævnets mindretal udtaler:
Henset til, at hændelsesforløbet den 17/11 2011 var relativt kortvarigt, at klageren kort tid efter måtte sygemelde sig i nogle dage, at han efter det oplyste har været psykisk stabil siden han i 2001 havde en depression, og at Arbejdsskadestyrelsen har anerkendt tilfældet som en arbejdsskade (ulykke), finder mindretallet efter en samlet vurdering, at hændelsen opfylder kriterierne for at blive anset som et ulykkestilfælde. Mindretallet finder derfor, at selskabet skal anerkende, at klagerens psykiske gener er en følge af et dækningsberettigende ulykkestilfælde. Da ménet i arbejdsskadesagen er fastsat til under 5 % af Arbejdsskadestyrelsen, har klageren dog efter det foreliggende ikke ret til méngodtgørelse.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet.

13. 85.390

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Svend Bjerg Hansen
Udskriftens rigtighed bekræftes

Carsten Sennels